

**UN AMOR QUE UNEIX
I ES COMPROMET
PER SEMPRE**

**SUGGERIMENTS PER A LA PREPARACIÓ AL
VOSTRE MATRIMONI**

**JUNTS
CADA DIA
TOT FENT CAMÍ**

**PREPAREU EL VOSTRE MATRIMONI...
LLEGIU I DIALOGUEU**

**DELEGACIÓ DIOCESANA DE PASTORAL FAMILIAR
ARQUEBISBAT DE BARCELONA
2007**

PRESENTACIÓ

Aquesta publicació no és un llibret que ho vol dir tot sobre el matrimoni, és simplement un conjunt de pensaments que volen estimular el vostre diàleg i la vostra reflexió.

Tan sols vol fer-vos descobrir els horitzons magnífics de l'amor i la vida que convé explorar detingudament, per a descobrir tota la seva grandesa i bellesa.

El llibret que teniu a les vostres mans pot ajudar a preparar-vos per a viure la il·lusió del vostre amor amb més intensitat; viure'l com a una manifestació de l'amor de Déu, amor que proclamareu joiosament el dia que celebren el sagrament del matrimoni.

**EL VOSTRE PRESENT:
UN CAMÍ VERS
L'AMOR PLE**

Ahir amics,
avui parella,
demà marit i muller,
creadors
d'una nova família!

Un desig, un fet,
una gran tasca.

LA VOSTRA TROBADA

Entre altres homes i dones que hi ha al vostre voltant us heu trobat vosaltres dos.

En la vostra elecció us heu fet importants l'un per a l'altre i heu trobat la persona de la vostra vida. Aquella amb la que voleu compartir-ho tot de manera exclusiva.

Això és conseqüència d'un camí que heu fet conjuntament: ha passat pel mutu coneixement, la sintonia de gustos, la identitat progressiva de sentiments. Heu anat descobrint, poc a poc, que el vostre amor era cada vegada més profund.

Això no significa que penseu igual en tot, que no existeixin diferències entre vosaltres, tals com gustos personals, maneres de pensar, d'ésser, de viure. Malgrat les diferències, voleu arribar a poder dir «nosaltres», per sobre del tu i del jo, realitzar un camí que us porti a esdevenir plena comunitat de vida i d'amor.

Aquest camí és el gran repte. És una tasca apassionant, però requereix l'esforç de conèixer i deixar-se conèixer amb sinceritat: tasca que us portarà a viure moments d'alegria i de dificultat, de dubte i

d'esperança. Cada parella ha de realitzar aquest camí amb autenticitat i veritat.

Un camí que us ha de conduir a acceptar-vos tal i com sou, demostrant-vos com és de fort i generós el vostre amor en un projecte de vida en comú.

Aquest és el camí de l'amor.

- Us heu donat a conèixer de veritat?
- Quines qualitats valoreu més de l'altre?
- Com reaccioneu davant dels seus defectes?
- Què és el que més us uneix, i el que més us separa?
- Davant de la vida i els valors matrimonials, teniu sentiments, sensibilitats, reaccions i opinions molt diferents? Són incompatibles?
- Com us ajudeu davant d'aquestes dificultats?
- Quan l'altre us corregeix, sou receptius als seus gestos, paraules i opinions?

PERÒ, QUÈ ÉS L'AMOR?

L'home i la dona porten al seu cor la vocació de l'amor. Estimar no és únicament un sentiment, un moment emotiu, viure una experiència de felicitat. L'autèntic amor és conseqüència d'un procés, d'un camí en el qual entren en joc totes les dimensions de la persona.

Estimar de veritat és la màxima experiència humana, és la vocació pròpia de l'home i de la dona. És el que ens diferencia dels altres éssers de la creació.

Hi ha molts tipus d'amor. L'amor conjugal és un amor molt específic. És l'entrega total d'un mateix que requereix la resposta de l'altre. La decisió i l'entrega amb plena llibertat.

Estimar és creure en l'altre.

Estimar és descobrir l'altre.

Estimar és adaptar-se a l'altre.

Estimar és acceptar l'altre.

Estimar és valorar l'altre.

Estimar és fer créixer l'altre.

Estimar és obrir-se a l'altre, amb total sinceritat.

Estimar és cercar la felicitat de l'altre i, cercant-la, trobar la pròpia.

Estimar és una experiència humana, entranyable, que necessita perseverància.

Estimar és confiar en l'altre.

Estimar és fer camí en un projecte de vida amb l'altre.

Estimar és més que un sentiment emotiu: és voler incondicionalment el bé de l'altre.

Estimar és més que sentir felicitat: és voler i intentar que l'altre sigui feliç.

Els cristians trobem i reconeixem en Déu la font de l'autèntic amor.

- Com definiríeu el vostre amor?
- Quines dificultats ha vençut?
- Quin camí ha de recórrer encara el vostre amor?
- El vostre amor està disposat a construir una vida en comú per sempre?
- El meu amor pensa sols en el bé de l'altre?
- Us heu deixat conèixer l'un a l'altre perquè l'amor pugui ser veritable?

**UNA DONA
UN HOME:
SEXES DIFERENTS**

LA SEXUALITAT

El sexe masculí o femení configura el cos humà, i mitjançant aquest ens podem expressar, amb gestos corporals podem manifestar la profunditat del nostre amor. Encara més, el cos de l'home i la dona són biològicament complementaris i posseeixen la possibilitat i la missió transcendental de donar vida.

La sexualitat no és únicament un instrument de procreació. Té una gran riquesa i capacitat de significació en la relació home - dona. També permet expressar els desigs o anhels d'unió, de comunió de vida, de ser una sola realitat (una sola carn). Aleshores, la unió sexual, en esdevenir expressió d'aquesta dimensió espiritual, s'entén dins d'un compromís d'amor definitiu. Contràriament pot ser una relació buida de contingut i de significació.

Relacionar-se mitjançant les expressions de la sexualitat no és fàcil. Requereix un creixement, un procés de maduració. Implica respecte, tendresa, responsabilitat, comprensió, sinceritat...

L'orgasme, culminació de la relació sexual, és conseqüència i signe de la unitat, de la convivència conjugal, de la mútua pertinença, de donació de vida, de l'alegria de compartir l'amor autèntic. Pel seu profund significat és una experiència, un gest propi i exclusiu de la vida conjugal.

Molts, abans de casar-se, creuen que és necessària una convivència prèvia per a saber sobre la capacitat d'entrega i donació de l'altre. S'ha de tenir en compte que l'amor conjugal és una donació i acceptació generosa mútua, que es realitza el dia del compromís conjugal. No és un amor que prova a la persona com si fos un objecte. Els fracassos conjugals, que es donen en no pocs casos, tenen la seva causa en la immaduresa de la persona i en la feblesa del compromís i significat del matrimoni. L'autèntic amor és expressió de la maduresa i la responsabilitat personals, que no s'assoleixen sense un camí de diàleg, de renúncia i integració de les pròpies tendències, de respecte a la llibertat profunda de l'ésser estimat, i no exigeix compromisos que limitin la llibertat pròpia i la de l'altre.

- Us heu format en el sentit i significat de la sexualitat?
- Sou capaços de viure els significats de la sexualitat de la vida conjugal?
- Com integrar les manifestacions sexuals en un camí de maduració de l'amor?
- Quin lloc ocupa la sexualitat en la vostra relació?
Li doneu massa importància o poca importància?
- Què és per a vosaltres la castedat conjugal i la prematrimonial?

LA IMPORTÀNCIA DEL DIÀLEG

EL CAMÍ ES FA DIALOGANT

La convivència de dues persones diferents que s'estimen, que volen continuar cada dia una vida conjunta, que volen ajudar-se mútuament a créixer, únicament pot realitzar-se **comunicant-se**.

Per a la vida de la parella, el diàleg és indispensable. Dialogar és obrir-se interiorment, és posar-se a l'abast de l'altre.

No pot haver comunitat sense parlar-se, sense trobar-se, sense intercanviar pensaments i sentiments.

Dialogar és escoltar l'altre, esforçant-se per a comprendre'l, entendre les seves raons, descobrir què vol comunicar i intentar saber com és i per què.

Dialogar és expressar-se amb sinceritat, amb respecte; ajuda a aprendre, fins i tot a saber com és un mateix.

El diàleg es fa constantment, amb el llenguatge de les paraules, dels gestos, de les mirades, de les expressions de tendresa i també de les expressions de la sexualitat.

Dialogar és saber escoltar l'altre i saber expressar-li la pròpia manera de pensar i de sentir. És una de les manifestacions més delicades de l'amor.

El diàleg acull, espera, uneix, ensenya, fa caminar, és fruit de l'amor i l'enriqueix.

Per a dialogar s'ha de trobar un temps oportú, de calma, que permeti estar l'un per l'altre.

Quan es dialoga sobre situacions conflictives no vol dir que immediatament es trobi automàticament la solució, però crea l'àmbit necessari per a conèixer les prioritats de cadascú amb actitud acollidora i constructora.

-Quin tema us costa més d'afrontar en les vostres converses?

-Quines dificultats trobeu per a comunicar-vos els vostres estats d'ànim i sentiments? Com les solucioneu?

-Hi ha quelcom que no us heu dit? És bo això?

-Quins problemes de l'educació, la cultura, les conviccions, fallen en la vostra comunicació?

-Quines altres formes de comunicació utilitzeu, a més del diàleg verbal?

-La vostra comunicació us fa poc comunicatius amb els altres? Us fa perdre relacions?

-Quan teniu discussions, què és el més important: la comprensió de l'altre o coincidir en el parer?

MISSIÓ SOCIAL I ECLESIAL DE LA FAMÍLIA

CAL SABER FER FRUCTIFICAR LA VIDA

La relació conjugal ha de donar fruit en totes les dimensions de la seva vida.

Els fills són una gran alegria de la parella, però la fecunditat és una realitat més àmplia. Cal donar fruit com a persones, com a parella, com a membres d'un poble i de la societat.

És cert que moltes parelles desitgen un temps d'un coneixement més profund i d'afermar l'estabilitat en els inicis de la vida de parella, però els altres us **esperen**, us **necessiten**; per això cal trobar el just equilibri entre la vostra consolidació, la de la vostra família i l'obertura envers els altres.

La realització de la parella exigeix conèixer la realitat del món que l'envolta, en els seus diversos camps: escola, cultura, treball, oci, parròquia, política... per a participar-hi.

La vostra família, que està a punt de formar-se, ha de tenir present que:

-Amb el vostre amor de parella, neix una **nova** manera d'estimar els pares, els germans, els amics.

-Cal analitzar molt bé quina és la posició de l'un i de l'altre sobre l'obertura envers ells, la parella ha d'estar profundament unida i de mutu acord en les seves decisions.

-És l'hora de la vostra independència, però també del vostre nou **servei** als altres.

-És important valorar els pros i contres, la repercussió a l'interior de la parella, dels possibles compromisos socials, polítics o eclesials de l'un, de l'altre o d'ambdós, sense falses pors vers el futur, per tal que no us tanqueu **còmodament** en vosaltres mateixos.

-L'economia és un aspecte important de la vostra vida de parella. Cal prendre decisions conjuntes. Heu de tenir en compte les vostres necessitats i les del món que us envolta.

-No ho fonamenteu tot en la retribució. Convé que hi hagi gratuïtat en els vostres plans i projectes, per a donar als altres:

Una part del vostre temps,

Una part del vostre saber,

Una part de les vostres capacitats,

Una part dels vostres diners.

-Heu d'establir un autèntic pla de vida, cercant constantment l'abast de la vostra **fecunditat**, entesa en el sentit més ampli de la paraula.

-Quin estil de vida voleu portar?

-Com seran les vostres relacions amb els respectius pares? Com demostrareu que els estimeu?

-Com penseu distribuir-vos les feines de la llar?

-Podreu, un cop casats, continuar amb les activitats que fèieu de solters? ¿Quines activitats noves buscareu per a compartir-les?

-Els diners que guanyeu, seran només per a vosaltres?

-Com compartireu amb els altres el vostre temps i les vostres capacitats?

-Creieu interessant reunir-vos amb altres matrimonis joves?

-Les reunions seran únicament amb finalitat recreativa o per a reflexionar juntament amb els altres temes importants de la vostra vida, de la societat i del món?

-Quins serveis heu fet fins ara? Quins podríeu fer?

LA FECUNDITAT EN ELS FILLS

Els fills són el fruit de l'amor que mira envers el futur. Tenir fills enriqueix la humanitat. Estimar-los i acollir-los és creure en el nostre propi amor.

Els fills no són per a vosaltres; són per a ells mateixos i per als altres. Podran continuar el vostre treball per fer un món millor.

Els fills no vénen a omplir el buit dels pares, ni serveixen per a solucionar els problemes de la parella. Per això serà necessari que, des del primer dia, els encamineu, els eduqueu.

Educar-los és fer una opció per la llibertat, que respecta el nou ésser, l'ensenya a treure profit de les seves facultats, el tracta amb deferència, respecte i creativitat.

En el procés de creixement i educació dels fills serà del tot indispensable el testimoni del vostre amor; d'un pare i una mare, que s'estimin i els estimin.

La parella ha de preparar-se per a una acollida responsable dels fills, serena i desitjada, sense actuar per motius egoistes.

Cal tenir el **nombre** de fills que la parella cregui que pot **educar**, ni més ni menys, en el sentit més autèntic de la paraula.

Els fills no els té únicament la dona; els fills són d'ambdós i han d'ésser estimats i assumits per tots dos.

La planificació del nombre de fills ha d'ésser decidida de comú acord, i els mètodes que s'utilitzaran no hauran de ser valorats com si afectessin únicament a un sol membre de la parella.

Els cristians en l'exercici de la Paternitat responsable, han d'actuar d'acord amb les exigències de la naturalesa de la persona i dels seus actes. L'Església vol ajudar als esposos a què, en aquesta matèria, actuïn sempre amb consciència formada.

La parella ha de valorar els riscos que pot comportar cada embaràs, aconsellar-se amb persones preparades (metges, capellans, psicòlegs), i ha d'estar disposada a acceptar l'arribada d'un fill no desitjat, discapacitat o malalt.

La fecunditat de la parella no s'esgota amb els fills.

No poder tenir fills no és cap fracàs, ni ha d'originar estralls en l'amor del matrimoni.

L'amor dels esposos sense fills pot estendre's amb major amplitud a la gran família humana, en funció de la seva major disponibilitat i llibertat d'acció.

Els matrimonis sense fills poden adoptar-ne, no per a realitzar-se personalment, sinó per a oferir el seu amor a infants que, d'altra manera, no en tindrien.

Fecunditat és donar fruit sempre i en tot lloc.

- Quin lloc ocuparan els fills en el vostre matrimoni?
- Creieu que s'ha de tenir fills? Quants?
- Quin serà el millor moment per a l'arribada de cada fill?
- Com valorar, conèixer i decidir la millor manera de regular els naixements?
- Us sembla suficientment adequada l'educació que heu rebut sobre la paternitat responsable?
- Què penseu sobre la possibilitat de no poder tenir fills?
- Penseu que podeu tenir algun fill no desitjat, o amb deficiències físiques o psíquiques?
- Quina orientació donareu a la relació dels vostres fills amb els avis, parents, amics?
- Esteu d'acord en com educareu els vostres fills?

EL MATRIMONI CRISTIÀ

LA REALITAT HUMANA VISCUDA EN PROFUNDITAT, CAMÍ DE LA FE

Viure és caminar. S'ha de trobar un sentit al camí de la vida. S'ha de trobar un sentit a la pròpia parella.

Qui estima troba el sentit de la vida. Estimar costa, requereix sortir d'un mateix; però, precisament això és el que porta a trobar els altres.

Estimar és créixer. Perquè Déu és l'amor, val la pena esforçar-se en esdevenir una parella que s'estima.

L'amor és compromís. Heu d'estimar-vos de veritat i estimar també els altres, fent-los participar del nostre amor i ajudant-los a descobrir el Déu que estima.

Perquè... quan us estimeu, també estimeu Déu i quan deixeu d'estimar-vos, també deixeu d'estimar Déu.

Jesús ens ha ensenyat a estimar. Ell és la norma de l'amor: «Estimeu-vos com jo us he estimat». El seu és un amor total, desinteressat, ple. Un amor que dóna Vida. Un amor de paraula i de fets.

El matrimoni entre cristians ha de ser viscut en aquell amor de Jesús.

L'amor és un acte de fe.

-Qui estima participa de Déu que és Amor.

-Qui estima és testimoni de Jesucrist.

Ell va estimar, fins a donar la vida.

-Què significa Déu per a nosaltres?

-Com construïreu el vostre matrimoni si hi ha diferències en la valoració de les creences de l'un o de l'altre?

-Penseu que Déu aporta quelcom al vostre amor de parella?

-Esteu disposats a desenvolupar tasques concretes de servei a la vostra comunitat cristiana?

-Heu format la vostra fe?

-Coneixeu l'evangeli de Jesús?

EL MATRIMONI CRISTIÀ ÉS UN SAGRAMENT

El sagrament del matrimoni es realitza en els esposos en la mesura que els seus actes signifiquen i volen estar en relació amb l'amor de Jesús. Ells poden viure aquesta relació pel fet d'estar batejats, per ser fills de Déu.

Els esposos cristians, pel sagrament, realitzen una aliança d'amor mutu, a imatge de la que Jesús ha establert amb tota la humanitat. Aliança d'amor, de llibertat, de compromís definitiu. L'anell que s'entreguen durant la cerimònia significa aquesta mútua pertinença, la seva mútua i lliure vinculació.

El seu compromís d'amor va més enllà de les seves mateixes persones. Pel sagrament es comprometen a estimar-se, a enriquir la societat i la comunitat, de la qual són membres, en l'amor de Jesús.

Els sagraments cristians són:

-signes de la presència salvadora de Déu,

-expressió de la fe viva dels cristians que participen en ells,

-celebracions de la comunitat cristiana.

El sagrament del matrimoni en concret és:

Un **encontre** amb Jesucrist, que us acompanyarà contínuament en la vida de casats.

Una celebració perquè manifestareu amb alegria que Déu és present en el vostre amor.

Una responsabilitat perquè us comprometeu a estimar-vos sempre, fins a les darreres conseqüències, tal i com Déu us estima.

Una gràcia perquè mitjançant el vostre mutu amor i la vostra entrega envers els altres, els homes podran entreveure l'amor que Déu ens té.

Una festa de la comunitat cristiana, perquè amb el vostre mutu amor l'enriqueireu, i l'ajudareu a donar testimoni de l'amor de Jesús, essent com una **“Església domèstica”**

US CASEU EN L'ESGLÉSIA!

Us caseu **«en l'Església»**. En ella celebrareu la vostra fe i el vostre amor, i us comprometeu a ajudar-vos en el seu creixement, formant part activa de la

comunitat en la qual celebren la vostra fe i en formeu part.

- Teniu clar què significa casar-vos en l'Església?
- Quina és la vostra actitud davant l'Església?
- En quins aspectes us compromet el matrimoni religiós?
- Us esforçareu per viure'l plenament d'acord amb l'Evangelí?
- En quina comunitat celebrareu la vostra fe?
- Quin és el compromís social al qual esteu cridats com a matrimoni?

LA CELEBRACIÓ

La celebració del matrimoni cristià té les següents parts:

-Acolliment dels promesos. Consisteix en una salutació cordial i familiar. Serveix per a prendre consciència del sentit de la celebració. És el moment de la festa cristiana, que continuarà després, en sortir de l'Església. És la festa que prové de saber que Déu està present en l'amor dels nuvis, i que es perllongarà tota la seva vida.

-Lectura de la Paraula. La paraula de Déu anuncia, il·lumina, suggereix, promet, anima, enforteix...

Mitjançant l'experiència del Poble de Déu de l'Antic i del Nou Testament, i de les mateixes paraules de Jesús, descobrim els valors de l'amor humà, viscut en la perspectiva del Déu que és Amor.

-Consentiment matrimonial. En les paraules del consentiment, els nuvis manifesten el compromís mutu d'estimar-se fidelment i per sempre en totes les situacions de la vida.

-Imposició dels anells. Com que les persones necessitem símbols materials que siguin recordatori permanent dels nostres compromisos, els esposos

s'imposen els anells com a símbol de l'amor que s'han promès.

-Pregària pels esposos i pels altres. Preguem especialment, tot i que no exclusivament, pels desigs i anhels dels nous esposos. La pregària del Parenostre resumeix el sentit de les peticions.

-L'Eucaristia segueix normalment a la celebració del matrimoni. Jesús convida a la seva taula els qui són objecte del seu Amor, perquè el visquin en tot moment. L'amor humà és enfortit pel de Jesús.

-Benedicció i comiat. Estimar és un repte, la benedicció de Déu, recorda que no us faltará el seu ajut per a estimar com Ell us estima.

Cadascuna d'aquestes parts convindria preparar-la acuradament amb el capellà que assistirà a la celebració.

Podeu escollir els textos bíblics més adients a la vostra situació i que més us agradin.

Quan demaneu l'Eucaristia, que sigui per a unir-vos al Crist, demanar-li el seu ajut en la nova vida que començareu i donar-li gràcies pel vostre amor.

-Com preparareu la vostra cerimònia perquè sigui viscuda i constitueixi un acte de fe i d'unió amb la comunitat cristiana?

-Com podeu fer participar els familiars, amics i coneguts?

-On la voldreu fer?

-Com podríeu anar recordant-la i mantenint-la viva, al llarg del vostre matrimoni?

